

רע"פ 638/21 - גיא דזנאשוילי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 638/21

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: גיא דזנאשוילי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד ב-עפ"ג 38669-10-20 מיום 10.1.2021 שניתן על ידי השופט העמית א' טל, סגן הנשיאה י' שפסר והשופט ש' בורנשטיין

בשם המבקש: עו"ד עמית פרנטי

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופט העמית א' טל, סגן הנשיאה י' שפסר והשופט ש' בורנשטיין) בעפ"ג 38669-10-20 מיום 10.1.2021, בגדרו התקבל בחלקו ערעור המבקש עלגזר דינו של בית משפט השלום בפתח תקווה (השופטת א' דניאלי) בת"פ 34829-09-18 (להלן: התיק העיקרי) מיום 13.9.2020.

2. המבקש הורשע על פי הודאתו ביום 13.9.2020 בביצוע שתי עבירות של גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין, התשל"ז-1977. בכתב האישום שהוגש נגדו בתיק העיקרי תואר כי ביום 21.11.2017 גנב המבקש טלפון נייד חכם, אשר היה שייך ללקוחה שזהותה אינה ידועה, מחנות לממכר טלפונים ניידים.

טרם נגזר דינו ביקש המבקש לצרף כתב אישום נוסף שהוגש נגדו בת"פ 41138-05-18 (להלן: התיק המצורף), שבמסגרתו הודה כי ביום 13.10.2017 גנב טלפון נייד חכם מקופאית שעבדה בסופרמרקט שבו שהה.

3. בגזר דינו עמד בית משפט השלום על חומרת עבירתהגניבה בכלל, וגניבת טלפון נייד חכם בפרט, וזאת לנוכח המידע הרב האצור בטלפון מסוג זה, והפגיעה בפרטיות בעליו ובתחושת הביטחון של הציבור.

בבואו לגזור את עונשו של המבקש, שקל בית המשפט לקולאאת הודאתובמיוחס לו, והשבת אחד הטלפונים הניידים שנגנבו. מנגד, כשיקוליםלחומראצויו עברו הפלילי של המבקש, הכולל 15 הרשעות קודמות בעיקר בעבירות רכוש, אשר בגינן נגזרו עליו בעבר 7 מאסרים בפועל לתקופות שונות.

עוד נקבע, כי לחובת המבקש תלוי ועומד עונש מותנה חב הפעלה של 7 חודשי מאסר בפועל, אשר הוארך כבר פעמיים על ידי בתי המשפט שדנו בעניינו (בעפ"ג(מחוזי מרכז-לוד) 27225-01-14 ובת"פ(שלום ראשל"צ) 13-08-26034), וזאת לנוכח תסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינו באותם הליכים, שבהם נטען כי המבקש עבר הליך טיפולי מוצלח לגמילה מסמים, וכי הופחת הסיכון מפני ביצוע עבירות דומות על ידו בעתיד.

נוסף על כך נקבע כי משהורשע המבקש בביצוע העבירות דנן, לא ניתן "אלא לתהות" על התרשמות שירות המבחן שלפיה ההליך הטיפולי הנוסף שעבר המבקש כעת, הפחית את רמת הסיכון הנשקפת ממנו. בנסיבות אלו, בית משפט השלום דחה את המלצת שירות המבחן להסתפק בהטלת צו מבחן לצד צו לביצוע של"צ.

לאור האמור, נגזרו על המבקש העונשים הבאים: 7 חודשי מאסר בפועל; הפעלת עונש של 7 חודשי מאסר על תנאי שהיה תלוי ועומד נגדו, וזאת במצטבר לעונש שהוטל עליו בתיק דנן, כך שיכצה בסך הכול 14 חודשי מאסר בפועל; 10 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים לבל יעבור כל עבירת רכוש; פיצוי בסך 1,000 ש"ח למתלוננת בתיק העיקרי; ופיצוי בסך 3,000 ש"ח למתלוננת בתיק המצורף.

4. ערעור המבקשלבית המשפט המחוזי התקבל בחלקו, באופן שנקבע כי עונש המאסר על תנאי שהופעל בגזר דינו של בית משפט השלום לא היה תקף בזמן ביצוע העבירות נושא גזר הדין, ומשכך דינו להתבטל. כמו כן נקבע כי משך המאסר על תנאי שנגזר על המבקש הוא "ארוך באופן יחסי"; וכי לא ניתן לחייב את המבקש בפיצוי המתלוננת בתיק העיקרי, מאחר שזהותה אינה ידועה.

עם זאת, נקבע כי בשים לב לעברו הפלילי המכביד ביותר של המבקש בעבירות רכוש, ולנוכח העובדה שלא הורתע בעבר מעונשי מאסר בפועל שנגזרו עליו, ואף מעונשי מאסר מותנים שהיו תלויים ועומדים נגדו, הרי שהעונש של 7 חודשי מאסר בפועל שנגזר עליו בתיק דנן אינו מחמיר עמו.

בסיכומם של דברים, בית המשפט המחוזי ביטל הן את עונש המאסר על תנאי שהפעיל בית משפט השלום, והן את הפיצוי שנגזר על המבקש בתיק העיקרי; ואילו המאסר המותנה שנגזר על המבקש נקבע על 6 חודשי מאסר למשך 3 שנים לבל יעבור עבירת רכוש מסוג פשע, ו-3 חודשי מאסר למשך 3 שנים לבל יעבור עבירת רכוש מסוג עוון. יתר

רכיבי הענישה שנקבעו בגזר דינו של בית משפט השלום נותרו על כנם.

5. מכאן הבקשה שלפניי, שבגדרה נטען כי עונש המאסר בפועל שנגזר על המבקש מעורר "שאלה אנושית מצפונית" המצדיקה מתן רשות ערעור.

לשיטת המבקש, משעה שנקבע כי בעת ביצוע העבירות לא היה תלוי ועומד נגדו עונש מאסר מותנהתקף, הרי שהיה על בית המשפט המחוזי לנמק את החלטתו שלא לאפשר לו לכצות את עונש המאסר בפועל שנגזר עליו בדרך של עבודות שירות. זאת בפרט, בשים לב להמלצת שירות המבחן ו"לשיקומו המוצלח", כלשונו.

6. דין הבקשה להידחות.

כידוע, רשות לערער "בגלגול שלישי" תינתן במקרים נדירים שבהם מתעוררת שאלה בעלת חשיבות משפטית עקרונית, או כאשר עולה חשש לעיוות דין או אי צדק קיצוני שנגרם למבקש. בפרט, כאשר הבקשה נסובה אודות חומרת העונש כשלעצמה, לא תינתן רשות ערעור אלא במקרים שבהם העונש סוטה באופן קיצוני ממדיניות הענישה המקובלת במקרים דומים (רע"פ 6957/20 ספורי נ' מדינת ישראל, בפסקה 6 (25.10.2020)).

הבקשה דנן אינה נמנית עם מקרים חריגים אלו. בשים לבלעברו הפלילי המכביד והרלוונטי של המבקש; חומרת העבירות שבהן הורשע בהליך דנן; והעובדה כי ניתנו לו בעבר מספר הזדמנויות להשתקםתוך הארכת עונש המאסר המותנהשנקבע לו- איני סבור כי העונש שנגזר עליו מחמיר עמו, ודאי שלא במידה המצדיקה רשות ערעור.

המבקש הראה פעם אחר פעם כי אינו ראוי לאמון שניתן בו, וכי לא היה בהליך הטיפול שערבר כדי למנוע ממנו לשוב לסורו. משכך, לא מצאתי פגם בהחלטה לגזור את עונשו למאסר בפועל מאחורי סורג וברית. ניתן רק לקוות כי העונש שנגזר על המבקש יהווה גורם מרתיע עבורו מלשוב ולבצע עבירות דומות בעתיד.

7. הבקשה נדחית אפוא.

ניתנה היום, ד' באדר התשפ"א (16.2.2021).

ש ו פ ט